'आहुः'। 'सर्व्वेषु', अपि 'यज्ञक्रतुषु', मन्त्रद्वयमनुष्ठेयमिति तदिदं मतमाश्रित्यापस्तम्बादयो वर्त्तन्ते ॥

(३) यदुक्तं सूत्रकारेण। "होष्यन्नप उपस्पृशेत्। विद्युदसि विद्य मे पाप्मानमिति। अथ हुत्वोपस्पृशेत्। वृष्टिरसि वृश्च मे पाप्मानमिति। यक्ष्यमाणो वेष्ट्वा वा। वि च हैवास्यैते देवते पाप्मानन्द्यतः ॥ २ ॥ वृश्चतश्च" इति। हे देवते त्वं 'विद्युत्' वियोगहेतुः, 'असि', अतो 'मे', 'पाप्मानं', 'विद्य' वियोजय। तथा हे देवते 'वृष्टिः' छेदनहेतुः, 'असि'। अतः 'मे', 'पाप्मानं', 'वृश्च' छिन्धि। एतयोर्मन्त्रयोर्म्मृत्युग्रहे होष्यन्नित्यादिविधिः सर्व्वयज्ञविषयो यक्ष्यमाण इत्यादिविधिः। विचहेत्यादि पूर्व्ववत् ॥

(४) तदेवं सावित्राग्निविषयं चयनं परिसमाप्य तद्विषयां विद्यां वक्तुमाख्यायिकामाह। "अत्यूहो हारुणिः। ब्रह्मचारिणे प्रश्नान् प्रोच्य प्रजिघाय। परेहि। सूचं दर्य्यां पातिं पृच्छ। वेत्थ सावित्राऽन्नवेत्थाऽ इति। तमागत्य पप्रच्छ। आचार्य्यो मा प्राहैषीत्। वेत्थ सावित्राऽन्नवेत्थाऽ इति। स होवाच वेदेति" ॥ ३ ॥ इति। अत्यूहः पाप्मानमतिक्रम्य वर्त्तत इति 'अत्यूहः' एतन्नामको मुनिररुणस्य पुत्रः, स च खशिव्याय कस्मैचित् 'ब्रह्मचारिणे', प्रष्टव्यानर्थानुक्त्वा तं ब्रह्मचारिणं अन्यस्य मुनेः समीपे प्रेषयामास। भो ब्रह्मचारिन् प्रजिघाथनामकस्य मुनेः पुत्रं 'दर्य्यां', 'पातिं', सूचनामकं मुनिङ्गत्वा सावित्राग्निं 'वेत्थ', 'न वेत्थ', इत्येवं प्रश्नं कुर्विति। स च ब्रह्म-